

Život u lokalnoj zajednici diktira njezine potrebe, a praćenje tih potreba pomoći će vatrogastvu da se transformira u modernu službu

VRIJEME JE PROMJENA

Tekst: Boris Banjan, dipl.ing.

Na poziv glavnog vatrogasnog zapovjednika, u Zagrebu u Sektoru za vatrogastvo, 15. listopada 2013. održana je sjednica županijskih vatrogasnih zapovjednika na kojoj se raspravljalo o protekloj požarnoj sezoni. Svi nazočni su dobili riječ. Čuli su se brojni mudri prijedlozi koje su zapovjednici predlagali, a zaposlenici Sektora za vatrogastvo su ih evidentirali. Ozbiljnost kojom je glavni vatrogasni zapovjednik vodio sjednicu, kao i njegove dokazane menadžerske sposobnosti, nisu ostavile prostor sumnji da će mnogi od prijedloga zaživjeti u pripremi sljedeće protupožarne sezone. Za ovu se može reći da je bila vrlo dobro pripremljena. Osjeti se ozbiljnost na svim razinama izvršne vlasti i to značajno pomaže vatrogascima u izvršavanju njihovih zadaća.

Općenito gledano, može se zaključiti da hrvatsko vatrogastvo vozi po jednom kolosijeku, a ne, kao do sada, na više njih. Osjeti se ta pozitivna energija.

Nakon dobrih dva sata rasprave jedan od kolega započeo je temu o hvatanju opasnih insekata i drugih vrsta životinja. I tu se, u izjavama nekih zapovjednika, stavovi počnu značajno razilaziti.

Kolega koji je započeo temu, vjerojatno je iz kurtoazije spomenuo kako su se osječki vatrogasci snašli pa hvataju svakakve životinje. On nije za takve aktivnosti na svom području jer su vatrogasci za takve intervencije nespremni i neopremljeni. Kod njih se na jednoj takvoj intervenciji dogodila nezgoda koja je umalo završila tragično. I to je pokrenulo dosta vruću raspravu o tome što je posao vatrogasca, a što nije. Jedan od kolega je poentirao na temu rekavši da je kod njih održan sastanak na temu rada sa životinjama nakon čega su slijedile izričite upute o zabrani pružanja takvih usluga građanima.

Ja ne mislim da vatrogasci u Osijeku rade „tuđi“ posao, već da samo žive s potrebama svojih sugrađana i nastoje uskočiti svugdje u gradu gdje nema službi i pojedinaca koji mogu obaviti taj posao. Naravno, pri tome vode računa prije svega o vlastitoj sigurnosti.

POTREBE DRUŠTVA

Zapravo mislim da su glasovi protiv takvog rada vatrogasaca glasovi prošlosti. Društvo se vrlo brzo transformira u pravcu racionalizacije i efikasnosti na svim razi-

nama. Vatrogastvo kao dio komunalnih službi jedinica lokalne samouprave treba pratiti potrebe društva i na taj si način osiguravati budućnost i egzistenciju. Pri tome, primjerice postrojbe u Osijeku i Buzetu neće biti organizirane na isti način i neće pružati iste usluge lokalnom stanovništvu. To je po mom mišljenju način na koji treba gledati organizaciju vatrogastva u budućnosti. Život u lokalnoj zajednici diktirat će i potrebe te iste zajednice. Pravilnici i smjernice za izvršenje određenih specifičnih zadaća koje se odnose na pružanje pomoći u posebnim situacijama i s prilagođenom opremom trebaju biti izrađivani na lokalnoj razini vatrogastva. Vatrogastvu samo na taj način možemo pomoći da se transformira u modernu službu koja prati potrebe lokalne zajednice. Koristi od takvog stava trebala bi prepoznati kritična većina zapovjednika i poraditi na otklanjanju formalnosti za ovakvu organizaciju vatrogastva.

ISKUSTVA IZ PRAKSE

Sjetimo se samo koliko je otpora u vatrogastvu bilo kod usavršavanja za spašavanje s visina i iz dubina, zatim podvodnim aktivnostima te spašavanjima na vodi, na ledu, spašavanju iz ruševina. A društvu trebaju ovako osposobljeni ljudi koji će biti faktor sigurnosti u urbanim sredinama. U našoj vatrogasnoj postrojbi ima educiranih vatrogasca, a ima i opreme za sve nabrojane aktivnosti. I gotovo sve od nabrojanog imali smo priliku primijeniti u praksi. Posljednji događaji nakon oluje u mjesecu lipnju zorno su pokazali da su vatrogasci nositelji sustava zaštite i spašavanja i da bez njih, ali i drugih službi, tvrtki i pojedinaca, koji usklađenim akcijama djeluju na otklanjanju posljedica nesreće te neposredne opasnosti od daljnje eskalacije, nema dobro organiziranog sustava zaštite i spašavanja na lokalnoj razini.

Nakon oluje koja je ostavila razorne posljedice na brojne objekte i prostore, ostali su i neki dijelovi stambenih objekata u takvom stanju da su prijetili daljnjim uništenjem i potencijalnom ugrozom građana. Na jednom višekatom stambenom objektu cijeli limeni pokrov površine od preko 1000 m² rastrgan je u velike komade od kojih su neki ostali visjeti doslovno na nekoliko vijaka. Prijetila je opasnost od daljnje eskalacije nesreće.

Ispod te peterokatnice s potkrovljem nalazile su se obiteljske kuće. Kako nam vremenske neprilike nisu dozvoljavale penjanje i kretanje po kosim mokrim daskama na krovu, bilo je potrebno nekako učvrstiti viseće limove kako bi se sutradan moglo nešto konkretnije poduzeti u pravcu skidanja visećih limova. Da vatrogasci iz JPVP nisu prošli obuku vezanu za rad na visinama i dubinama, te nabavili potrebnu opremu za visinske radove, ovaj

Nesudjelovanje znači prihvaćanje laganog umiranja što za nekoliko godina može dovesti do posvemašnje stagnacije i pada ugleda vatrogasaca.

posao ne bi imao tko obaviti i limovi bi gotovo sigurno tijekom noći otpali i napravili dodatnu štetu. Dakle, vatrogasci su ih osigurali od pada te omogućili drugim tvrtka i pojedincima da se po danu i boljem vremenu bave otklanjanjem ove opasnosti. Po danu vatrogasci su i dalje sudjelovali u poslovima pripremanja ogromne, zgužvane limene mase za spuštanje s krova. U tim poslovima sudjelovala je i naša autoplatforma. Zajedno s nama u rješavanju problema sudjelovala je i privatna tvrtka koja se bavi limarskim krovopokrivačkim radovima. Nju je angažirao Zavod za stanovanje grada Osijeka koji je predstavnik upravitelja zgrade, te 100-tonska građevinska dizalica tvrtke Gradnja iz Osijeka. Naravno, iz sigurnosnih razloga s nama je bila nazočna i prometna policija. I posao smo obavili svi zajedno, sinkroniziranim djelovanjem i dobrim upravljanjem različitim aktivnostima svih nabrojanih tvrtki, službi i pojedinaca.

Da zaključim, po razmišljanju nekih kolega iz vatrogastva mi u ovim poslovima nismo niti trebali sudjelovati. Bilo je takvih razmišljanja i u dijelu vatrogasaca iz moje postrojbe. No kad smo posao napravili zajednički s drugima, protivnici takvog rada su ušutjeli, a sudionici akcije zaključili da treba raditi na opremanju i uvježbavanju većeg broja vatrogasaca za ovakve situacije.

Da se nismo zauzeli za značajnije sudjelovanje u ovom i brojnim sličnim događajima, ne bi se u statusu vatrogasaca u našem gradu ništa posebno dogodilo. Međutim, nesudjelovanje znači prihvaćanje laganog umiranja. To za nekoliko godina znači posvemašnju stagnaciju i pad ugleda vatrogasaca.

Siguran sam da je velika većina kolega u vatrogastvu za transformaciju vatrogastva po mjeri sugrađana u lokalnoj zajednici. Takvom vatrogastvu treba težiti i za vatrogasce će biti mjesta na svim razinama društvene ljestvice.

Vatrogasci su s autoplatformom, i u koordinaciji s drugim subjektima, uspješno skinuli opasni lim s krova zgrade